

[Glistrup.]

der på eksempler, hvor det er helt åbenbart, at vi gør os skyldige i lovsjusk, således som det er med den sag, vi her behandler, virkelig kunne besinde os, og vi må virkelig sige: nu skal tingene overvejes på en saglig og fair måde. Det kan ikke være rimeligt på et område som det, der her er tale om, om fordelingen af de økonomiske udgifter imellem de forskellige kasser, amter, kommuner og staten, at man med et lovforslag, der fremsættes af indenrigsministeren den 21. maj 1974, og hvor der derefter sker meget store ændringer i de forudsætninger, der gjaldt den 21. maj, fordi man den 21. maj forudsætter, at en række lovforslag bliver færdigbehandlet med et bestemt indhold af folketinget. De forudsætninger har ændret sig; skal man så her den 13. juni virkelig til at gennemføre en fuldstændig ny byrdefordelingsreform imellem de offentlige kasser?

Der er tale om, hvad vi lige har vedtaget, at den sociale bistandslov, som man havde regnet med, da indenrigsministeren fremsatte dette lovforslag, skulle være gældende allerede fra den 1. april 1975, i mellemtiden er blevet udsat et år. Der er tale om, at der vedrørende biblioteksloven og dertil hørende lov om amtscentraler for undervisningsmidler er sket en ændring på det felt. Vi er inde i nogle helt nye situationer sammenlignet med det, der blev foreslået den 21. maj.

Men selv om der ikke var sket disse ændringer, ville det efter vor opfattelse være aldeles uanstændigt at vedtage en sådan byrdefordelingslov på nuværende tidspunkt. Der er tale om et problem, som gennem årene er blevet gjort mere og mere indviklet, mere og mere kompliceret igennem de mange forskellige politisk betonedede løsninger, som har fundet sted, fordi skiftende finansministre gerne har villet skilte med en lavere statsbeskatningsprocent, fordi man har været ude for, at nogen, der boede i Østdanmark, mente, at man måske ikke kunne yde så meget til Vestdanmark. Når der så var nogen med stærk politisk indflydelse fra Vestdanmark, var de inde på, hvordan landet blev trukket skævt; der er kommet særordninger og snurrigheder, hvor vi år efter år har oplevet, at der er lavet nye udligningsordninger i sidste øjeblik i folke-

tinget; 10. juni 1970 og 13. juni 1973 er jo to datoer for love om, hvordan man tidligere har rodet med disse problemer.

Der bør være en fasthed af hensyn til dem, der sidder og planlægger ude i landets 277 kommuner og i de 14 amter, og af hensyn til, hvordan man skal opstille budgettet. Det er urimeligt, at disse mennesker skal stilles over for nye regler, nye principper, år for år, at man på disse områder, hvor der er tale om ganske god arbejdskraftanvendelse til, hvordan man skal fordele fra den ene skatteyderkasse til den anden skatteyderkasse, ydermere skal øge arbejdskraftforbruget til dette golde refusioneri mere og mere, fordi man simpelt hen bestandig laver om på reglerne. Det er en kendsgerning, at nye regler ofte medfører 3-4 gange så meget arbejdsforbrug, som gamle regler gør, fordi der skal gøres en indsats, for at man kan sætte sig ind i, hvordan de nye regler i grunden er, og der vil uundgåeligt opstå misforståelser.

Vi står nu foran at skulle føre de mest vidtrækkende økonomiske spareforhandlinger i de næste måneder i sommer for at spare skatteyderne som helhed, både kommunale og statskattedydere. Her vil jeg virkelig mene, at de ord, som hr. Erhard Jakobsen og hr. Jens Møller brugte her fra talerstolen ved den forrige sags behandling, gælder endnu mere ved denne sags behandling. Her gør vi det, at vi laver en magtfuld demonstration af, at vi gennemfører noget, som vi ikke kan overse konsekvensen af, og hvor vi simpelt hen med nogenlunde sikkerhed må sige, at til oktober eller til næste juni skal vi have fat på igen at lave om, igen vanskeliggøre det for budgetlægning og for administrativt personale rundt omkring i kommuner og amter.

Det er ikke noget, som vi kan have nogen som helst interesse i, at vi på den arbejdskraft, som vi meget gerne skulle spare mest på, nemlig den administrative arbejdskraft, simpelt hen skal dænge så mange overflødige arbejdsbyrder, at vi må affinde os med at køre med dette store personaleforbrug i indenrigsministeriet, i amterne og i kommunerne. Og det er specielt skandaløst at gøre det i juni 1974 sammenlignet med tidligere juni måneder, ikke bare fordi fremtidsperspektivet er, at vi skal omlægge økonomien,